

Μια ιδέα

για τα Τμια

EUR 25

Χρήστος Κηπουρός   Θράκη Απρίλιος 2005

Θράκη 12 Απριλίου 2005

«Δεν είναι λίγες οι φορές που οι πολίτες αποστομώνουν την υπαρκτή τηλεοπτική και έντυπη όσο και πολιτική Αθήνα μετά των περιφερειακών παρελκομένων της, αν δεν την ταυτίζουν με τα αντίστοιχα Λιόσια. Η τελευταία φορά ήταν ψες με το σχέδιο του νέου Ανάν, ονόματι Νίμιτς, για το Σκοπιανό, όπου το 95% θεωρεί ως κοροϊδία. Στον κόσμο αυτό αφιερώνεται η παρούσα εργασία, «μια εφικτή ιδέα για τα Ίμια». Στους πολιτικούς χειριστές των τελευταίων δεν αφιερώνεται. Όπως και στους θιασώτες του άλλου Ανάν».

X. K.

Εικόνα εξώφυλλου: Ιταλικός και Γερμανικός χάρτης περιοχής Ιμίων, όπου τα δυο νησιά, ονομάζονται με το ιστορικό τους όνομα: Isolloti Immia. Σύμφωνα με τον χάρτη map No 236,

Πηγή: Various Maps of the Imia islets {www.hri.org}, Hellenic Resources Network, Map {the whole map in 12 partly overlapping parts {3x4}, and a closeup}.

The Imia islets belong to Greece. Ref: Pusey Library, Harvard,

Πηγή φωτογραφίας εξώφυλλου: εφ. ΤΑ ΝΕΑ, 23 Ιουνίου 2004,

Επιμέλεια χαρτών: X. K.

© 2005

Χρήστος Κηπουρός
Μαυρομιχάλη 13
Διδυμότειχο 68.300
xkipuros@otenet.gr,

Θράκη Απρίλιος 2005

Περιεχόμενα

1. Μια ιδέα για τα Ίμια.....σελ. 4

Ένθετο

1. Τον έπνιξαν δυο φορές.....σελ. 10

2. Άμεση απελευθέρωση των δυο Καλύμνιων ψαράδων.....σελ. 14

EUR 25

Χρήστος Κηπουρός

Θράκη Απρίλιος 2005

Μια ιδέα για τα Ίμια

«Όλοι οι χάρτες, Αμερικανικοί, Αγγλικοί, Γερμανικοί, Ρωσικοί, Ιταλικοί, τα εμφανίζουν ως Ελληνικά. Ακόμη και οι μέχρι πρότινος, Τουρκικοί. Εκτός των, μετά από το 1996, δικών μας, πολλοί από τους οποίους, δεν τα δείχνουν καθόλου».

Χ. Κ.

Μόνο αφελής δεν θα συναρτούσε την πραγματοποίηση του γνωστού χάπενινγκ στα Ίμια με τη δημοσιοποίηση εκ μέρους της Τουρκίας της ανεύρεσης του πτώματος του ενός εκ των δυο παραδών από την Κάλυμνο. Δυο γεγονότα τα οποία συμβαίνουν στον ίδιο τόπο και τον ίδιο ακριβώς χρόνο αρκούν ώστε να επιβάλλουν περαιτέρω εμβάθυνση. Και καταρχήν στην κοινή πηγή που βρίσκεται πίσω τους. Το τουρκικό κράτος.

Μερικά στιγμιότυπα από το διοργανωθέν χάπενινγκ του Μουσταφά Γιλμάζ στη Δυτική Ίμια,

28 Μαρτίου '05,

εικ. α,

εικ. β,

εικ. γ,

εικ. δ,

εικ. ε,

πηγή: Τουρκικά Μέσα,

Φαντάζεται λοιπόν κανείς την ικανοποίηση του τελευταίου όταν πληροφορήθηκε τη μεγάλη δημοσιοποίηση του χάπενινγκ του εν λόγω αποσταλέντος μετά συνοδείας, από τα Αθηναϊκά Μέσα. Και πόσο αυτή μεγάλωσε περισσότερο, από το ταυτόχρονο πνίξιμο της άλλης υπόθεσης. Τόσο από τα Μέσα όσο την Ελληνική πολιτεία και τους όποιους ταγούς της.

Η προφανής όσο και σαφής απόπειρα μετατροπής του χρώματος των Ιμίων από γκριζο σε μια πιο σκούρα ακόμη απόχρωση, συναντήθηκε με την προφανή όσο και σαφή επίσης αποσιώπηση εκ μέρους της πολιτικής Ελλάδας. Η οποία βέβαια δεν προέκυψε τυχαία. Έχει πίσω της συγκεκριμένη γνωστή ιστορία και συμπεριφορά, προτού φτάσει στη σημερινή μορφή.

Παρόλα αυτά μπορούν να αναζητηθούν λύσεις. Ένας τομέας είναι το αναπτυξιακό πεδίο. Από το κατσικίσιο τυρί Ιμίων έως την ομώνυμη, συνήθη άλλωστε σε ολόκληρο το Αιγαίο, γαστρονομία. Το ομώνυμο πιάτο Ίμια μπορεί να αποτελέσει επιπλέον σύνθεση που θα περιλαμβάνεται σε λεύκωμα της Ελληνικής όσο και Αιγαιοπελαγίτικης κουζίνας, όταν υλοποιηθεί μια άλλη πρόταση που έκανα και η οποία αφορά την πρόσκληση σεφ από την Ελλάδα και από τις υπόλοιπες είκοσι τέσσερις χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης να προτείνουν κατά την εδώ φιλοξενία τους σε ένα νησί του Αιγαίου, όπως η Κάλυμνος, τις δικές τους γαστρονομικές συνθέσεις.

Μπορούν να γίνουν όλα αυτά. Και εφικτά είναι και αναγκαία για την ευρύτερη προβολή της Ελληνικής κουζίνας. Αυτής της τόσο μεγάλης όσο ζώσας πολιτισμικής μας κληρονομιάς καθώς και στενότερης συγγενούς του Ελληνικού τουρισμού. Μέχρι που μπορεί να θεσμοθετηθεί στους κόλπους της Ε.Ε. να συνδιοργανώνεται Ευρωπαϊκή εβδομάδα γαστρονομίας, όπως άλλοι θεσμοί της Γηραιάς Ηπείρου, εορτάζουν κάθε χρόνο τις ημέρες Ευρωπαϊκής ιστορικής και πολιτιστικής κληρονομιάς. Μπορούν να γίνουν και πολλά άλλα. Μέχρι και Ευρωπαϊκή πρωτεύουσα γαστρονομίας μπορεί να θεσμοθετηθεί.

Αυτό όμως στο οποίο θέλω να επιμείνω στο σημερινό σημείωμα έχει να κάνει με καλές τέχνες. Με μια συγγενή προς την πολιτική δραστηριότητα, υπό την προϋπόθεση βέβαια ότι η τελευταία κινείται στην ίδια ευρύτερη σφαίρα. Ότι παραμένει σπουδαία τέχνη, όπως συνήθιζε να λέει ο συμπατριώτης μου ο Δημόκριτος. Και μετά από αυτόν και πολλοί άλλοι.

Υπάρχουν καλλιτέχνες -το δρόμο έδειξε από πολλών ετών, ένας Βούλγαρος στις Η.Π.Α. όσο και στην Ευρώπη- που καλύπτουν μεγάλες επιφάνειες με μονόχρωμο ή πολύχρωμο πανί ή και παραστάσεις επάνω σε αυτό. Υπάρχει μάλιστα ευρύτατο πεδίο εφαρμογής. Από τις απλές περιπτώσεις όψεων πολυκατοικιών, μέχρι καλύψεις τειχών πύργων, ακόμη και γεφυρών.

Σε αυτή τη σχολή ίσως ανήκουν οι καλύψεις των πανάσχημων προσόψεων των πολυκατοικιών που βρίσκονται στην πλατεία Συντάγματος και είναι γεμάτες με τα γνωστά εκείνα κέντρα αδυνατίσματος και τις ακαλαίσθητες επιγραφές τους και που ντύθηκαν λίγο πριν από την Αθήνα 2004, χωρίς ωστόσο να είναι γνωστό το έως πότε θα παραμείνουν. Κάτι που όφειλε να γίνει και στην πλατεία του Αγίου, όπως τον ονόμαζε ο Γιώργος Ιωάννου,

Βαρδάρη, στη Θεσσαλονίκη. Αγίου διότι, όταν φυσάει με το γνωστό ξυριστικό τρόπο, ξεβρομίζει όλη την πόλη και την περιοχή.

Ενδεδυμένη πολυκατοικία στην πλατεία Συντάγματος,

εικ. ζ,

Πηγή: Nyloo.com, Αθήνα 16 Αυγ. 2004,

Κάτι ανάλογο στην ίδια περίπου κλίμακα μπορεί να γίνει με τη μόνιμη κάλυψη δυο τμημάτων των Ιμίων -ένα στο καθένα- από ύφασμα, ίδιου χρώματος με της Ε.Ε., και αφού προηγουμένως ραντιστούν από αέρος με το ίδιο περίπου χρώμα, δυο ευρύτερες εκτάσεις. Ο λόγος για το νέο λογότυπο της έχουσα μεγάλη ανάγκη πιστοποίησης ρόλου, Ευρωπαϊκής Ένωσης. Της Ευρώπης που ξέχασε το όνομά της. Στο ένα πανί θα σημειώνεται: EUR-25, το οποίο αύριο μεθαύριο ή μετά από κάποια χρόνια, θα γίνει μεγαλύτερο: 26, 27, 28, κλπ. Στο άλλο πανί θα απεικονίζεται το σήμα της Ε.Ε. με τα δώδεκα αστέρια.

Δεν θα υπεισέλθω στο ιδιοκτησιακό καθεστώς των δυο νησίδων. Ούτε βέβαια θα επεκταθώ στους διαθέσιμους χάρτες, από τον γερμανικό του 1886, έως τον Ιταλικό του 1932, τον Αμερικανικό, τον Ρωσικό και άλλους. Ή ακόμη και στους τουρκικούς, που είναι για γέλια. Ούτε πρόκειται να επικαλεστώ το προηγούμενο της δίπλα από τις Μαροκινές ακτές Ισπανικής νήσου Perejil, και την προ τριετίας στάση αλληλεγγύης που επέδειξε η ίδια η Ευρωπαϊκή Ένωση για την ανακατάληψή της. Αν πρέπει να πω κάτι είναι ότι την ίδια εκείνη περίοδο, η χώρα εξαφάνιζε από τους χάρτες της, τα Ίμια. Λες και τα πήρε ο αέρας και αυτά.

Αυτή ήταν η κυβερνητική Ελλάδα. Να τη χαίρονται και να την απομνημονεύουν. Όπως βέβαια και η σημερινή, της οποίας ο έντονος διαπληκτισμός της περιόδου του 1996, έδωσε τη θέση στην από κοινού αποσιώπηση των συμβαινόντων. Αδιάψευστος μάρτυρας οι Καλύμνιοι ψαράδες. Εγώ όμως μπορώ να μιλήσω. Αντλώ το δικαίωμα από την άρνηση να δώσω ψήφο εμπιστοσύνης στην τότε κυβέρνηση Σημίτη, όσο και από την μετέπειτα διαδρομή. Και μέχρι σήμερα.

Χρήστος Κηπουρός

Θράκη Απρίλιος 2005

Οφείλω λοιπόν να θυμίσω ότι οι δυο νησίδες εκτός από την Ελληνική επικράτεια, είναι τμήμα της Ευρωπαϊκής επικράτειας. Μπορεί να το κάνει ο οποιοσδήποτε Έλληνας ή άλλος Ευρωπαίος πολίτης. Ακόμη και Βουλευτές ή Ευρωβουλευτές. Ειδικά οι τελευταίοι θα ανέβαιναν πολύ στην εκτίμησή μου. Γιατί εκτιμώ πολύ περισσότερο ένα δημοτικό σύμβουλο, που άλλωστε εκλέγεται, από ό,τι τους ίδιους, των οποίων το μοναδικό τελικά προσόν είναι η εξασφάλιση της προεδρικής απόφασης για τη συμπερίληψη σε εκλόγιμες θέσεις. Φαίνεται άλλωστε και από το τι κάνουν, εκεί που πήγαν.

Σε ό,τι πάντως αφορά τις πιθανές τουρκικές αντιδράσεις, νομίζω ότι η γειτονική χώρα που τόσο διακαώς επιθυμεί να μπει στην Ε.Ε. όχι μόνο δεν θα προβεί σε τραμπουκισμούς, αλλά και θα αναμεταδώσει στο εσωτερικό της, τις εν λόγω εικόνες. Οι οποίες είναι βέβαιο ότι θα φωτογραφηθούν από πολλούς, και θα κάνουν το γύρο της Ευρώπης, αλλά και ολόκληρου του κόσμου. Θα κάνουν όμως και άλλους γύρους. Πολλούς. Θα στριφογυρίσουν και στα μυαλά των Ελλήνων.

Σχηματική ένδυση των Ιμίων με το νέο λογότυπο της Ε.Ε.

εικ. η,

εικ. θ,

εικ. ι,

Πηγή: Φωτογραφικό αρχείο συγγραφέα,

Δεν είναι όμως μόνο αυτό. Ούτε μόνο η διαμέσου της απλής όσο επίσης και ειρηνικής πρωτοβουλίας, επιβεβαίωση ενός ορίου της Ευρωπαϊκής επικράτειας. Μπορεί πολλοί να το σχολιάσουν έτσι ή αλλιώς. Κάποιοι θα κάνουν λόγο για την πιο μεγάλη σημαία της Ε.Ε.. Άλλοι θα πουν ότι είναι απάντηση στο πρόσφατο χάπενινγκ. Εγώ πάλι λέω ότι είναι το ταγέρ μιας ιδέας που δεν θα πέσει εύκολα η μόδα του, γιατί θα θυμίζει στην Ευρώπη το όνομά της. Ότι πρέπει να βλέπει μακριά {1}. Αν είναι και κάτι άλλο, είναι μια αλλαγή του χρώματος των δυο βραχονησίδων. Από το γκρίζο, στο κυανούν. Μια ιδέα για τα Ίμια.

Σημείωση

{1} Σύμφωνα με μια ετυμολογική εκδοχή η λέξη Ευρώπη, προέρχεται από το {ευρύς και ορώ}. Μια τέτοια Ευρώπη μπορεί να εμπνεύσει. Το να την απορρίψει κανείς είναι το μόνο εύκολο. Μόνο που είναι πολύ υποκριτικό, γιατί συνήθως απορρίπτει κανείς κάτι που είναι χειρότερο

από αυτόν και την πολιτική του χώρα. Κάτι που δεν συνέβαινε ούτε συμβαίνει με την παρούσα Ελλάδα. Για την οποία, προέχει άλλο Δημοψήφισμα. Για την 4η Δημοκρατία.

{*} Πρώην Βουλευτής Έβρου {1993-2000},

Θράκη Απρίλιος 2005,

Σ. Σ. Η έκταση των δυο νησίδων είναι περίπου 25 και 15 στρέμματα, αντίστοιχα. Το δε ύψος τους, όσο μιας περίπου πολυκατοικίας. Τα μεγέθη αυτά προσδιορίζουν και την επιφάνεια των δυο πανιών που θα χρησιμοποιηθούν. Περί τα 400 m² το καθένα.

Ακολουθεί στην επόμενη σελίδα, μια σειρά από χάρτες. Όλοι οι ξένοι χάρτες, Αμερικανικοί, Αγγλικοί, Γερμανικοί, Ρωσικοί, Ιταλικοί, δείχνουν τα Ίμια ως Ελληνικά. Ακόμη και οι μέχρι πρότινος, Τουρκικοί. Εκτός των, μετά το 1996, Ελληνικών χαρτών, πολλοί από τους οποίους, δεν τα δείχνουν καθόλου.

X. Κ.

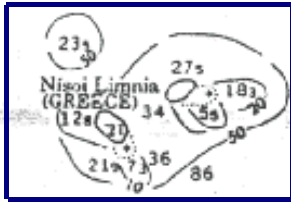
EUR 25

Χρήστος Κηπουρός

Θράκη Απρίλιος 2005

Α. Τμήματα από μη Ελληνικούς χάρτες των Ιμίων

1. Η.Π.Α. {U.S.N.},

2. Ρωσικός ,

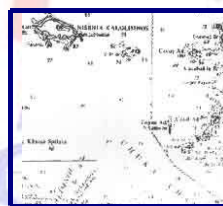
3. Ιταλικός-Γερμανικός,

4. Γερμανικός ,

5. Διεθνής,

6. Βρετανικός,

7. Τουρκικός,

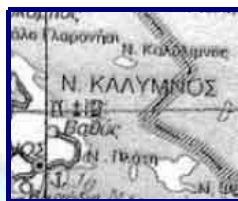
Σ. Σ. Χάρτες 1 έως 7, εμφανίζουν τα Ίμια ως ανήκοντα στην Ελληνική επικράτεια.

8. Τουρκικός, διαφορετικός από τον υπ' αριθμ 7, {τον προ του '96},

EUR 25

Β. Ελληνικοί χάρτες χωρίς Ίμια

Χάρτες 9, 10 & 11, χωρίς Ίμια,

Σ.Σ. Ελληνικοί χάρτες εκπονηθέντες μετά το 1996,

Πηγές: κυρίως βλ. σελ. 2. Επίσης δημοσιεύματα {Υπουργεία, ΟΤΑ, εφ. ΤΑ ΝΕΑ, επιχειρήσεις},

Μια ιδέα

Ένθετο

για τα Τμια

EUR 25

Χρήστος Κηπουρός

Θράκη Απρίλιος 2005

Τον έπνιξαν δυο φορές

Μια

«Τη μια, ως άνθρωπο, το Τουρκικό κράτος. Την άλλη, ως πολιτικό ζήτημα, η πολιτική Ελλάδα και η αθηναϊκή τηλεοπτική Βαβυλωνία. Τόσο οι βασικοί μέτοχοι, όσο οι άλλοι»

Ο χειρισμός ή μάλλον ο μη χειρισμός της υπόθεσης των δυο ψαράδων από την Κάλυμνο δείχνει με τον πλέον παραστατικό τρόπο σε ποια πολιτική σφαίρα κινούνται και επιλεκτικά αναπτύσσονται, οι επιδόσεις κυβερνώντων και αντιπολιτευόμενων, ως προς τα ελληνοτουρκικά. Μπορεί να τα πηγαίνουν καλά, άλλοτε ως παράνυμφοι και άλλοτε ως χοροδιδάσκαλοι, όμως από αισθήσεις γιοκ.

Ούτε ακοή ούτε όραση ούτε όσφρηση. Εκτός και αν κάνουν ότι δεν βλέπουν, δεν ακούν, και δεν μυρίζουν. Μόνο που τότε θα είναι πολύ χειρότερα. Γιατί αν υπήρχε μια πολιτική εγκληματολογία πιθανόν και να το χαρακτήριζε σαν υποκρισία μετά αναισθησίας. Όπως η ποινική δικονομία η οποία κατά πάγιο κανόνα θέτει το πιο σοβαρό από τα αδικήματα, κατά την εκφώνηση του κατηγορητηρίου, στο τέλος. Για παράδειγμα: εμβολισμός σκάφους, μετά φουνταρίσματος των επιβαινόντων.

Ας μην επεκταθώ στην εξ αντικειμένου αποσιώπηση των Ελληνικών αρχών. Να πω μόνο ότι αν έστω στην πρόσφατη συνάντηση με τον Τούρκο ομόλογό του, έθετε ο Έλληνας Πρωθυπουργός το ζήτημα, σήμερα, μετά την ανεύρεση του πτώματος του ενός ψαρά, θα ήταν πολύ διαφορετικά, τα πράγματα. Δεν πρότεινα τυχαία να ζητηθεί με δημόσιο όσο και αυστηρό τρόπο, η άμεση απελευθέρωση. Το συμβάν μύριζε από εκατοντάδες χιλιόμετρα.

Οι περιφερειακοί και ομογενειακοί κόμβοι και εφημερίδες ανταποκρίθηκαν με ένα συγκινητικό τρόπο. Δημοσιοποίησαν τη δήλωση που έκανα, αυθημερόν. Παράλληλα την έστειλα και σε μεγάλη αυτοαποκαλούμενη Δημοκρατική εφημερίδα των Αθηνών να την βάλει και αυτή. Τι έγινε; Δεν μπήκε ούτε καν στις επιστολές αναγνωστών. Αναζήτησα

Χρηστος Κηπουρος

Θρακη Απριλιος 2005

επιπλέον τρόπους ανάδειξης, όμως δυστυχώς. Δεν είπα τυχαία ότι οι ζωές αξίζουν, όταν ζουν οι αξίες. Όπως όταν υπέβαλα το ρητορικό ερώτημα για το εάν οι ζωές των Ελλήνων πολιτών υπολείπονται σε αξία από τους πολίτες, άλλων χωρών.

Γιατί θα μπορούσε και να προκαλέσει το ότι οι εν λόγω ψαράδες δεν ήταν ούτε Ιταλοί ούτε Αμερικανοί πολίτες, για να πάει ο πρέσβης των ΗΠΑ στο Υπουργείο της Άμυνας, ώστε να παρακολουθήσει εκ του σύνεγγυς αν όχι σε απευθείας μετάδοση την πτήση του υπέργηρου Αμερικανού πιλότου συμπολίτη του, πάνω από τη θάλασσα του Αιγαίου. Κάτι που δεν με πείραξε, παρότι έκαναν όσα έκαναν και κάνουν στον κόσμο. Ίσως γιατί το ανθρώπινο, παραμένει πάνω από κάθε τι άλλο. Αυτό που με πειράζει είναι η δική μου χώρα.

Γιατί προκαλεί ακόμη περισσότερο η σημερινή στάση της Ελληνικής Πολιτείας. Ούτε ιατροδικαστής είμαι ούτε γνωρίζω από νηοψίες. Εκείνο που γνωρίζω, είναι ότι δεν έγινε καμιά ενέργεια, με αποτέλεσμα να έχει ήδη ανενόχλητα ολοκληρωθεί, χωρίς καν την παρουσία Έλληνα ιατροδικαστή, η νεκροψία που αποδόθηκε σε πνιγμό.

Μόνο που ο Καλύμνιος Παναγιώτης Τρικοίλης ήταν ένας ψαράς που τον έπνιξαν δυο φορές. Όπως λέγεται, δις εις θάνατον. Δις εις πνιγμό. Τη μια, ως άνθρωπο, το Τουρκικό κράτος. Την άλλη, ως πολιτικό ζήτημα, η πολιτική Ελλάδα και η αθηναϊκή τηλεοπτική Βαβυλωνία. Τόσο οι βασικοί μέτοχοι, όσο οι άλλοι.

Τώρα είναι αργά. Το μόνο που μπορούν να κάνουν οι εκπρόσωποι της κοιμωμένης πρωτεύουσας, οι επικεφαλής που έλεγα στην αρχή, είναι να μεταβούν στην Κάλυμνο, για την κηδεία. Να πάνε ίσως να κάνουν το σταυρό τους στο τέμπλο της εκεί εκκλησίας του Χριστού, που το σμίλεψε ο Χαλεπάς που έχει και αυτός ως γνωστόν, δική του κοιμωμένη.

Αν όμως η Ελλάδα δεν έκανε απολύτως τίποτε, δεν συνέβη το ίδιο και με τους γείτονες. Αυτοί σαφώς και έλαβαν επιπλέον μέτρα. Η διοργανωθείσα παράσταση με τον μεταφερθέντα δυστυχή που ανάρτησε το πανό επί του εδάφους των Ιμίων, είναι προφανές σε τι απέβλεπε. Αν με το χάπενινγκ οι υποβολείς του επιχείρησαν να διασκεδάσουν τις εντυπώσεις της προηγούμενης υπόθεσης -σημειωτέο, αμφότερες αφορούν τον αυτό τόπο και χρόνο και επόμενα έπρεπε να συνεξετασθούν- από την άλλη, θέτει ένα ακόμη ζήτημα.

Όποιος έχει μάτια βλέπει ότι αν το υπό ένταξη στην Ευρωπαϊκή Ένωση Τουρκικό κράτος, απεργάζεται κάτι στην περιοχή των Ιμίων, δεν είναι άλλο από μια νέα αλλαγή χρώματος. Τόσο στο έδαφος, όσο στον αέρα και στη θάλασσα. Να σκουράνει το μετά από το 1996 γκρίζο, ει δυνατόν να γίνει μαύρο, και κατά καιρούς και κόκκινο. Με ό,τι συνεπάγεται αυτό για την ελεύθερη διακίνηση των νησιωτών της περιοχής στη θαλάσσια πατρίδα τους.

Και οι παραβιάσεις, παραβιάσεις. Προκαλούσες ολόκληρο το Αιγαίο, τη χώρα και τον Ελληνισμό, με τις παράνομες ως προς κάθε έννοια και μορφή διεθνούς δικαίου, ενέργειες και πράξεις τους. Και οι οποίες φυσικά δεν αποτελούν δραστηριότητες {1}, όπως τις αποκάλεσε σε δηλώσεις του ο Έλληνας πρωθυπουργός, μετά τη συνάντηση των Βρυξελών. Επειδή δε γνωρίζει καλά τα Ελληνικά, όφειλε να γνωρίζει επίσης ότι: Άλλο δράστης, άλλο δραστήριος.

Σημείωση

{1} Η επί λέξει περικοπή της δήλωσης έχει ως ακολούθως: «Εξέφρασα τη θέση μας ότι ορισμένες δραστηριότητες στο Αιγαίο δεν συνάδουν με τις σχέσεις καλής γειτονίας που προβλέπονται από τις ευρωπαϊκές αποφάσεις». Κάτι που ο κυβερνητικός εκπρόσωπος θεώρησε « περιεκτική φράση που τα λέει όλα»...{βλ. Ανακοίνωση τύπου Υπουργείου Επικρατείας της 22/3/2005, δημοσιευμένη στο Α.Π.Ε. press release, 24/3/2005}.

Βλ. επίσης λεξικό της κοινής νεοελληνικής, Α.Π.Θ. & Ινστιτούτο νεοελληνικών σπουδών, {Ίδρυμα Μανόλη Τριανταφυλλίδη}, λήμμα: δραστηριότητα, η ιδιότητα του δραστήριου: Ό,τι πέτυχε στη ζωή του το οφείλει στη μεγάλη δραστηριότητά του.

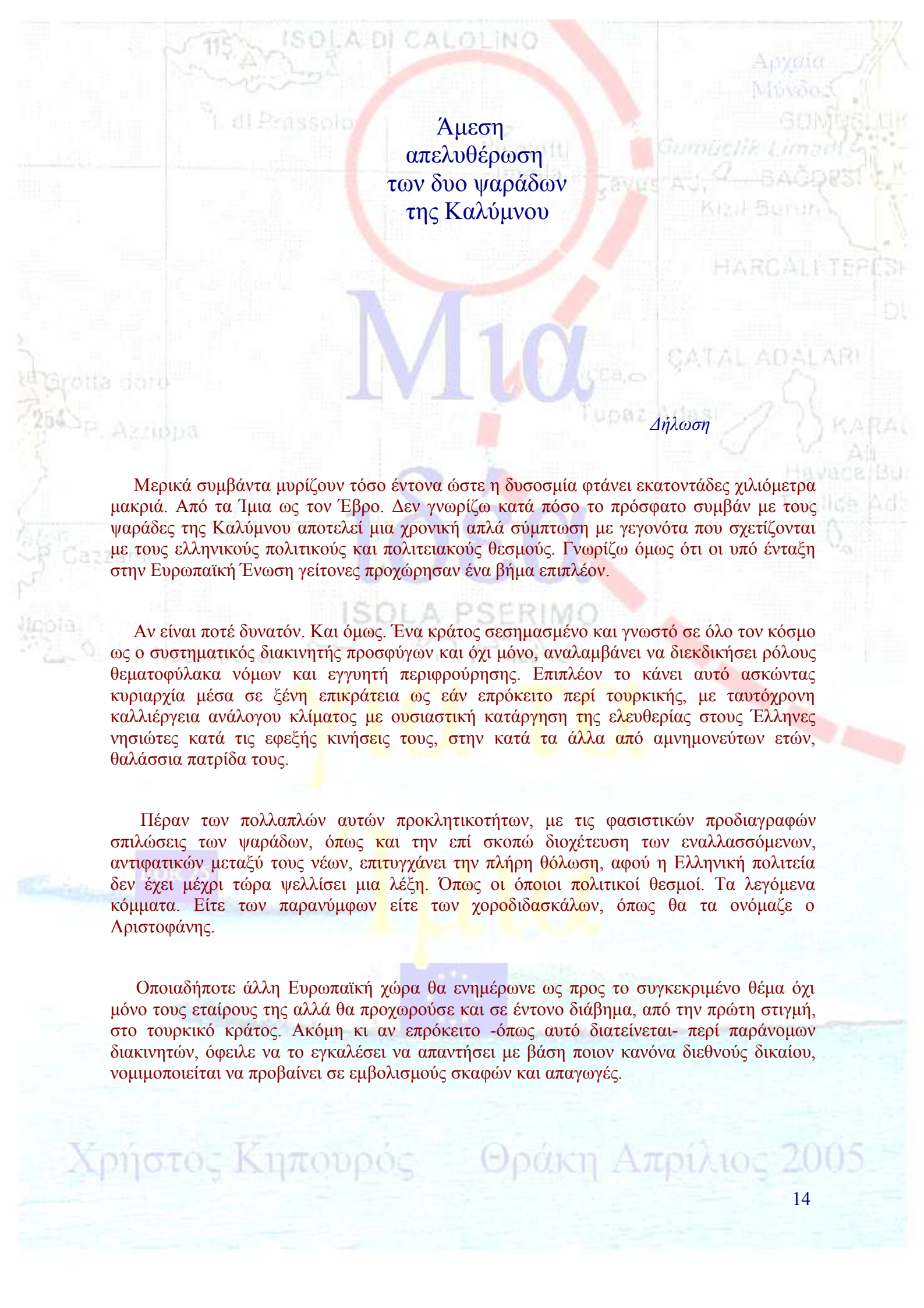
Η ουσία τελικά είναι ότι αν κάτι δεν συνάδει, είναι η λέξη «δραστηριότητες». Και αυτό, τόσο με την πραγματικότητα όσο τη διπλωματική γλώσσα. Ακόμη και την πιο κοινή. Το οποίο και επιβάλλει την εφεξής απόσυρσή της. Υπάρχουν άλλες λέξεις στο διπλωματικό λεξιλόγιο που μπορούν να χρησιμοποιούνται, χωρίς να αλλοιώνουν τα γεγονότα, όπως π.χ. ενέργειες, πράξεις.

{*} Το κείμενο περιλαμβάνει σημεία από συνέντευξη που έδωσε ο πρώην Βουλευτής Έβρου στον Ρ/Σ Antenna FM 12 και στον κ. Λοϊζο, στις 30 Μαρτίου 2005, κατά την οποία παρενέβη ο πρώην δήμαρχος Καλύμνου κ. Δ. Διακομιχάλης, ο οποίος μεταξύ των άλλων έθεσε το θέμα να ορισθεί Έλληνας ιατροδικαστής, και ένας πραγματογνώμονας από τον Ελληνικό νηογνώμονα για τον έλεγχο του σκάφους. Επίσης παρενέβη και η κ. Τροικίλη, συγγενής του ενός εκ των δυο παράδων που αναφερόμενη στην απάντηση της Ελληνικής πολιτείας στο ίδιο αυτό αίτημα των οικογενειών, τόνισε ότι συνίστατο στο εξής: «Μα εσείς τελικά για ποιο πράγμα ενδιαφέρεστε. Για τους ανθρώπους ή για το σκάφος»;

Θράκη 30 Μαρτίου 2005,

Χρήστος Κηπουρός

Θράκη Απρίλιος 2005

Άμεση απελευθέρωση των δυο ψαράδων της Καλύμνου

Μια

Δήλωση

Μερικά συμβάντα μυρίζουν τόσο έντονα ώστε η δυσοσμία φτάνει εκατοντάδες χιλιόμετρα μακριά. Από τα Ίμια ως τον Έβρο. Δεν γνωρίζω κατά πόσο το πρόσφατο συμβάν με τους ψαράδες της Καλύμνου αποτελεί μια χρονική απλά σύμπτωση με γεγονότα που σχετίζονται με τους ελληνικούς πολιτικούς και πολιτειακούς θεσμούς. Γνωρίζω όμως ότι οι υπό ένταξη στην Ευρωπαϊκή Ένωση γείτονες προχώρησαν ένα βήμα επιπλέον.

Αν είναι ποτέ δυνατόν. Και όμως. Ένα κράτος σεσημασμένο και γνωστό σε όλο τον κόσμο ως ο συστηματικός διακινητής προσφύγων και όχι μόνο, αναλαμβάνει να διεκδικήσει ρόλους θεματοφύλακα νόμων και εγγυητή περιφρούρησης. Επιπλέον το κάνει αυτό ασκώντας κυριαρχία μέσα σε ξένη επικράτεια ως εάν επρόκειτο περί τουρκικής, με ταυτόχρονη καλλιέργεια ανάλογου κλίματος με ουσιαστική κατάργηση της ελευθερίας στους Έλληνες νησιώτες κατά τις εφεξής κινήσεις τους, στην κατά τα άλλα από αμνημονεύτων ετών, θαλάσσια πατρίδα τους.

Πέραν των πολλαπλών αυτών προκλητικότητων, με τις φασιστικών προδιαγραφών σπλώσεις των ψαράδων, όπως και την επί σκοπώ διοχέτευση των εναλασσόμενων, αντιφατικών μεταξύ τους νέων, επιτυγχάνει την πλήρη θόλωση, αφού η Ελληνική πολιτεία δεν έχει μέχρι τώρα ψελλίσει μια λέξη. Όπως οι όποιοι πολιτικοί θεσμοί. Τα λεγόμενα κόμματα. Είτε των παρανόμων είτε των χοροδιδασκάλων, όπως θα τα ονόμαζε ο Αριστοφάνης.

Οποιαδήποτε άλλη Ευρωπαϊκή χώρα θα ενημέρωνε ως προς το συγκεκριμένο θέμα όχι μόνο τους εταίρους της αλλά θα προχωρούσε και σε έντονο διάβημα, από την πρώτη στιγμή, στο τουρκικό κράτος. Ακόμη κι αν επρόκειτο -όπως αυτό διατείνεται- περί παράνομων διακινητών, όφειλε να το εγκαλέσει να απαντήσει με βάση ποιον κανόνα διεθνούς δικαίου, νομιμοποιείται να προβαίνει σε εμβολισμούς σκαφών και απαγωγές.

Χρήστος Κηπουρός

Θράκη Απρίλιος 2005

Για άλλη μια φορά αυτοί που οφείλουν να καλύψουν την απουσία των θεσμών που έλεγα, είναι οι Έλληνες πολίτες. Τρόποι υπάρχουν. Μια απλή όσο πρακτική κίνηση είναι από το πρωί ως το βράδυ της Δευτέρας, οπότε και θα γίνει η συνάντηση μεταξύ του Έλληνα και Τούρκου πρωθυπουργό, να πλημμυρίσουν το e-mail του πρώτου, να ζητήσει -έστω και με τόση καθυστέρηση- με έναν δημόσιο, όσο αυστηρό τρόπο, την άμεση απελευθέρωση των δυο ψαράδων της Καλύμνου.

{*} Η προταθείσα συνεδρίαση της Επιτροπής Εξωτερικών και Άμυνας της Βουλής η οποία και πραγματοποιήθηκε τον Ιούνιο του '98 στο Διδυμότειχο, με αντικείμενο τις «ήπιες εισβολές» της Τουρκίας, δεν είχε δυστυχώς καμιά συνέχεια. Ούτε καν στη ίδια την Ελληνική Βουλή.

Δευτέρα 21 Μαρτίου 2005,

EUR 25

Χρήστος Κηπουρός

Θράκη Απρίλιος 2005

Ο Χρήστος Κηπουρός γεννήθηκε στην Κομοτηνή το 1949. Μένει μόνιμα στο Διδυμότειχο. Σπούδασε πολιτικός μηχανικός στη Θεσσαλονίκη. Σύζυγός του είναι η νευρολόγος ψυχίατρος Αλεξάνδρα Τρυφωνίδου. Έχουν δυο παιδιά που σπουδάζουν στο πανεπιστήμιο.

Εκλέχτηκε Βουλευτής Έβρου με το ΠΑ.ΣΟ.Κ. το 1993 καθώς επίσης και το 1996. Απεχώρησε στις 23 Φεβρ. '99, ανεξαρτητοποιούμενος. Στις 13 Μαρτίου του 2000 έλαβε μέρος στην ίδρυση της Δ.Π.Ε.

Ανάμεσα στα έργα προηγούμενων περιόδων είναι: *Δεν θέλουμε η Θράκη να γίνει νέα Κύπρος*, Πενταδάκτυλος, 1989, *Θράκη! Θράκη! Το ένοχο φιλί της Αθήνας*, Ρήσος 1991, *Η Θράκη θέλει αγώνα*, Γόρδιος, 1994. Είναι υπό έκδοση, *Η παρουσία μου στη Βουλή*.

Τα τελευταία έτη ασχολείται με την πολιτική γεωοικονομία. Επίσης το περιφερειακό, τη χωροταξία, τα βιολογικά τρόφιμα, και φυσικά τα εθνικά, όπως και τη Θράκη. Ανάμεσα στα νέα του έργα, εργασίες και κείμενα {2000-2004} είναι: *Αγώνας για τη γεωοικονομική Δημοκρατία*, Γόρδιος, Αθήνα 2002, *Σημειώσεις Πολιτικής Γεωοικονομίας*, Κε.Γε.Με., σε ηλεκτρονική μορφή, Θράκη 2004.

Με τον ίδιο τρόπο εκδόθηκε το βιβλίο του: *Δημοψήφισμα για την Κύπρο, 2004*, καθώς και οι εργασίες: *Κοινόν Ευρωπαίων και Οβάλ μυαλά*, 2004. Επίσης, *Ο καλές του Διδυμοτείχου*, όπως τα κείμενα: *πολύφημος τυρός, τα γέλια του Δημόκριτου*, και τα *Αβδηρα*, 2004. «Οι οίωνοι των Θρακών» που ακολούθησαν αποτελούν τον πρόλογο στη «Θράκη». Είναι το καινούργιο ηλεκτρονικό βιβλίο με μια πρώτη συμπερίληψη των κειμένων που γράφτηκαν κατά την τελευταία εικοσαετία για την περιοχή.

Η πρόσφατη εργασία «*Ενας ακόμη φαύλος κύκλος: Αθήνα 2004, Θεσσαλονίκη 2008, Περιφέρεια 2000 ποτέ*» αφορά την επικαιρότητα. Όσο για το διαρκές ηλεκτρονικό βιβλίο «*Δημοψήφισμα για το περιφερειακό*» στο οποίο από την όγδοη έκδοση έχει ανεβεί ως τίτλος: «*ΤΕΤΑΡΤΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ*», ολοκληρώθηκε με την τριακοστή έκτη. Πρόσθετες εργασίες είναι η «*τριλογία για τη Μακεδονία*» που έχει εκδοθεί, αυτοτελώς. Όπως η εργασία: «*Μια συνδυασμένη μορφή ανάπτυξης στο Διδυμότειχο: Ο ναός Ιωάννη Βατάτζη*». Επίσης η τριλογία: «*Η Ευρώπη ως Αρτεμις*» και η έκδοση: «*Η ηγεμονία της Κύπρου*». Το ίδιο η «*Βιολογική γαστρονομία*» και το κείμενο «*Ζήτω η 4η Δημοκρατία*». Όπως και οι εργασίες: «*Ουσία στην εξουσία*», «*Συνέδριο 3Α*», και: «*Θράκηθεν*». Επίσης, «*χώρα χωρίς χωριά*», «*Ημερολόγιο 9ης, 10ης και 11ης Απριλίου*», και η παρούσα: «*Μια ιδέα για τα Ίμια*».

Τα έργα που εκδόθηκαν σε ηλεκτρονική μορφή βρίσκονται αναρτημένα σε περιφερειακά και ομογενειακά portals και σελίδες Θρακικών Δήμων, όπως στο Διδυμότειχο και στη Μαρώνεια. Επίσης στο Δημοκρίτειο Πανεπιστήμιο.